

La pilota del món

Tinc 25 anys i vaig decidir que després de treballar com a mestre d'Educació Física durant tres anys volia aventurar-me, agafar la motxilla, una pilota i marxar tot sol a veure món.

GERARD MUNTADA*

Volia mirar d'ajudar les persones dels llocs que visités i conèixer amb els meus propis ulls la realitat d'altres cultures, perquè malgrat pensar que ho sabem tot, realment no en sabem res de res.

He voltat per tres continents i tretze països molt diferents: la Xina, Mongòlia

i Rússia a l'Àsia; Veneçuela, Colòmbia, Equador, el Perú, Bolívia, Xile, l'Argentina i l'Uruguai a l'Amèrica del Sud; i Uganda i el Camerun a l'Àfrica. Entre les diverses coses que tenen en comú els habitants de cadascun d'aquests llocs, l'esport n'és una, i molt important.

Mongòlia:

La meva primera experiència va ser a Mongòlia, en una família nòmada que tenien tres fills d'entre 5 i 8 anys. Cap llengua comuna, una cultura totalment diferent, realment una situació una mica incòmoda, ja que les meves estratègies per comunicar-me o per interessar-me per la seva vida ràpidament es van limitar a l'observació. Després d'una bona estona vaig decidir que en tenia prou i vaig treure la pilota, fer uns tocs i distreure'm una mica. Amb els primers bots ja vaig atreure l'atenció dels tres nens que tímidament miraven el moviment continu que feia la pilota pujant i baixant del meu peu. En adonar-me'n, vaig fer una passada al nen més petit, la pilota va rodar i es va aturar, en tocar-li al peu, tot sorprenent els tres nens, que amb una expressió d'espant estaven perplexos i immòbils. Vaig fer un gest demanant que me la tornessin i llavors..., després d'un vuit de silenci, la nena, la més gran, amb una puntada me la va tornar.

Aquest simple fet va desencadenar un somriure que va començar pel pare i es va anar encomanant entre els nens. Vaig repetir l'acció unes quantes vegades fins que, sense entendre res, els tres nens van marxar corrent i van entrar en un dels *gers* (la "tenda" on viuen). La meua decepció va desaparèixer ràpidament quan vaig veure que els nens sortien amb un cercle i una altra pilota més petita feta amb pell d'animal. Ràpidament, i només amb mirades i gestos, vam muntar un joc que consistia a encertar les pilotes dins el cercle que algú de nosaltres aguanta-va en diferents posicions.

Després d'una bona estona de joc, rialles i diversió, la meua pilota va impactar a la cara d'un dels nens i li va fer sagnar el nas. Jo ja vaig pensar: "Cagada!" en el moment en què es posava a plorar i a córrer cap al *ger*. Llavors va sortir la mare i l'àvia amb un drap mullat, van riure, li van eixugar la sang i me'l van portar novament perquè continués jugant. Aquest acte em va donar més confiança i vam continuar jugant. Amb algunes dificultats

em vaig fer entendre per preguntar què sabien fer més amb el cercle o si coneixien algun altre joc. Un dels nens va treure un tricicle atrotinat i vam fer un circuit de ral·li amb pedretes del desert, la nena va ensenyar-me que era una gran gimnasta realitzant posicions elàstiques increïbles i fent moure el cercle amb tot el cos, també vam jugar una estona a veure qui aconseguia treure'm la pilota.

El sol va anar caient i la família em va convidar a sopar al seu *ger* i no al *ger* dels visitants on normalment tothom estava. En aquell moment vaig veure que era un més, ja m'havien acceptat, podia veure com es relacionaven diàriament, com, què i on menjaven... No entenia res del que deien, però era feliç de ser allà compartint amb aquesta gent, d'una cultura diferent i per a mi desconeguda, aquest moment tan familiar.

En aquest punt, a l'inici del meu viatge, em vaig adonar del poder que tenia la meua companya de viatge principal, la meua pilota.

L'ESPERIT

He tingut la sort de poder viure cada cultura des de dins, com un més: dormir a les seves cases, menjar el seu menjar, entendre els seus problemes, les seves necessitats... I què em va facilitar poder accedir en aquesta posició, dura però tan privilegiada? La pilota, l'esport. Aquesta era la connexió més gran que tenia amb qualsevol persona, de qualsevol edat, de qualsevol sexe, classe social o cultura.

* Gerard Muntada, col·legiat 52042.